

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 лепта

Уређује ОДБОР

БРОЈ 10 лепта

ВРЕМЕ И РАТ

Моћан Савезник Споразума

Пре неколико дана говорио је опет први британски министар г. Лојд Џорџ. Као и увек његове изјаве биле су кратке, јасне и одлучне. Јединствена вера и непоколебљиво поверење провела увек кроз речи британског премијера. У Италији, у сред пуног развоја аустро-немачке офанзиве против трупа краља Емануела, када је ситуација изгледала компромитована, г. Лојд Џорџ је својим речима разабгао песимизам, и показао нам сву величину британске одлучности.

Г. Лојд Џорџ, који је министар у кабинету од почетка рата и који је велике услуге учинио огромном подизању британске војне снаге, створио је једну формулу, коју савезнички дипломати врло радо понављају. Он је у времену нагласио најмоћнијег савезника. Доиста, рад који је извела Велика Британија дело је времена. Време је омогућило енглеском народу, да развије своје гигантске напоре, и да постане најопаснији противник централног блока. Г. Лојд Џорџ има потпуно право, кад у времену гледа најбољег и најпоузданијег сарадника и савезника.

Мора се признати, да је европски рат почео са неравним снагама. Немачка је била потпуно спремна, док су Савезници били тек у развоју снага. Изгледало је у први мах као да ће Споразум изгубити рат. Шансе су биле променљиве, али време је посредовало. Оно је Савезницима, а нарочито Енглеској, дало прилике, да отпочну конкуренцију Немачкој у ратној техници, а нарочито у гомилању ратног материјала. Оно је најзад довело докле да су Савезници у томе погледу превазишли у велико своје противнике.

»Време ће исцрпети наше непријатеље«, рекао је недавно у парламенту бивши британски премијер г. Асквит и развио је у дугом говору своју тезу. Он је истакао, шта је све досад за три године рата учинио тај моћни са-

везник Споразума. Са аутентичним подацима он је показао, да су централне силе дубоко нагрисане економском кризом, да су финансијски у критичном положају, да им је трговина пропала, индустријска делатност укочена, и да им се чак и војне резерве примичу крају. Све је то учинило време. За то пак време, моћ Савезника нарастала је у свима правцима, нарочито од како су Сједињене Државе ушле у рат са својим неизмерним средствима.

Време је дакле најмоћнији сарадник Споразума, и мада је, како је нагласио Савезнички дипломата, изгледало каткад наклоњено непријатељу, убрзо је његова наклоњеност опет прилазила дефинитивно Споразуму. Речи г. Лојда Џорџа, изговорене пре два дана у Јелисејској Палати у Паризу, звоне гвозденом одлучношћу и сигурношћу. Оне су кад ре, да својом снагом и чврстином развеју сваки песимизам, и да укажу, да је само једно решење светског конфликта могуће, а то је: победа Споразума.

ПОЛИТИЧКЕ ВЕСТИ

Берн, 2. — Из Беча јављају: У господској кући многи чешки посланици, нарочито кнез Шварценберг, говорили су у корист обрадовања Чешке краљевине која ће бити вјерна монархији и династији.

Копенхаген, 2. — Према једној вест из Немачке кайзер је позвао султана да дође у Берлин. Вероватно је да ће се султан одозвати позиву.

Петроград, 2. — Керенски и Терещенко налазе се сада у Петрограду. Влада је ухапсила многобројне максималистичке агенте који су протурали разне вести односно цинтративе и војне ситуације Русије. Керенски ће остати неколико дана у Петрограду, потом ће отпутовати у Москву, где ће се дефинитивно настанити.

Берн, 2. — У Немачкој криза још траје. Фон Мајер и посланик Фридрих, који је кайзер позвао да узму положаје подкацелара, нису примили дужност услед критичне ситуације у којој се данас Немачка налази.

ЈУГОСЛОВЕНИ ИЗ АМЕРИКЕ

Дочек добровољаца у Марсељу

Да се уклонити биједи и прозвонима, морали сте бежати од ромене своје груде. У великодушном крилу америчког народа нашли сте уточиште. А сада, напуштајући свој миран живот, своју породицу, своје жене и вјернице, ви се добровољно враћате преко мора. Зашто? Зато, да под сјеном славне заставе америчке, с којом се у вашим редовима поносио службују и наше тробојнице, донесете слободу патничкој нашој домовини. Рамајз раме са јуначком војском српском, ви ћете шикерати из својих наших земаља верифидног Швабу, бахатог Маџара и варварског Бугарина. Ви ћете се вратити у уједињену нашу домовину као осветници и ослободници. Ви ћете бити творци нове наше државе и сарадници новог доба наше сваште. А будући ће ваши покољеника харио се сјекати племенитих витезова, који су жртвујући се за народну ствар написали сјајан један лист у повјести човечанства.

Пратио вас свеозгући Бог, браћо, Живела уједињена држава Срба, Хрвата и Словенаца!

Завршавајући свој говор позвао је добровољце да заједно с њим усклику поздрав Краљевине Петру I и Његовом Дому.

Говор америчког пуковника Ели, изасланика генерала Першинга, главног команданта америчке војске у Француској, који је добровољце поздрављао на енглеском језику, изражавајући жељу да их слава српских јунака, њихових старих ратних другова, одведе у њихова лена родна места, био је громно пропраћен са »Ура« и »Живео«.

Вођа ове групе добровољаца г. Владислав Мрвош одржао је следећи говор, поздрављајући у име својих другова добровољаца, команданта XI војне области генерала Друде-а као представника француске војске:

»Када је Аустрија 15 јула 1914 године наговестила Србији рат, дала је у исто време и ову врло значајну изјаву:

»Послаћемо једну казнену експедицију, која ће доручковати у Београду, ручати у Нишу, а вечерати у Скопљу«.

Према свој изјави цела Србија имала је бити заузета у 8 дана по самој Аустрији.

Три дана после, навестила је Немачка рат Француској и дала такође сличну изјаву која је гласила: »За 15 дана у Паризу«.

На племениту Француску и њезин добри народ, и на јуначку Србију и њезиног вредног сељака имао се излити први непријатељски бес и отров. Међутим најновији Хуни и варвари зүто се преварише у своме рачуну. Не само да аустријска »казнена експедиција« није заузела Србију у 8 дана, него цела аустријска војска доживљује у Србији три пута потпуни слом и пораз, који је задивио цео свет.

А њезина савезница Немачка? Она је погодила. Њезина војска ушла је после 15 дана у Париз, али то је била војска немачких заробљеникакоје племенити Французи послаше у заробљеничке логоре преко Париза, да барем ти заробљеници виде лепоте тога најлепшега града за свету.

Нуне две године борио се храбри српски народ бранећи стопу по стопу своје свете земље од 10 пута већег непријатеља. Опкољен коначно са војском 4 царевине, српски народ, повлачећи се кроз Албанију рабе је поднео муке попут Христа него да прими мир који је Србији у исто време био од непријатеља пућен, дајући јој Босну, Херцеговину и један део Далмације.

Одбијамо најодлучније понуду мира! Остајемо верни нашим савезницима! Са њима стојимо и надамо, био је одговор миле нам наше Србије.

Прешавши Албанију, остаје српски народ ради великих идеала за које се бори, бескућник, али од тога дана постаје српски народ велик. Племенита Француска отвара нам врата својих кућа, прима нас на своје земљиште раширених руку као своја чеда. Даде нам прилике да се опоравимо и сакупимо, па да уз помоћ јуначке француске, руске и енглеске војске повратимо рекама крви наливену земљу коју српски сељак луби изнад свега.

То велико гостољубље неће српски народ никада заборавити племенитој Француској и њезином народу.

Осим великих Савезника Србије, који увидеше величину српскога народа, тамо преко океана, у земљи Линколна, Вашингтона и Вил-

сона, у земљи слободе и среће, живи народ по крви, говору и обичајима једнак са јуначким народом Србије, који у победи савезничког оружја и у величини једини спас.

Тај народ смо ми, Срби, Хрвати и Словени, Југословени, подајници или боље рећи робови Аустрије, које је та злогласна држава угњетавањем и мучењем присилила да напустимо своја огњишта, миле и драге код куће, и да идемо у бели свет тражећи кору хлеба.

Нас има у Америци више од 1 милиона, од којих је 200.000 способних за војску и спремних за подзак у редове српске војске, да раме уз раме са том прослављеном нашом браћом пролијемо крв за велики идеал, за који се наша Србија бори, и тај идеал јесте уједињење свију Срба, Хрвата и Словенаца и њихових земаља у једну државу.

Ми смо први весници те нове војске из народнога покрета и устанка, који је у Америци подигао велики наш брат пуковник српске војске г. Милан Прибићевић. Нови јунаци долазиће у будуће стално да се боре за идеал који је јасно означен на овој малој карти, а коју вама, г. генерале велике и племените Француске, предајем (предаје карту у којој су означене све југословенске земље) у име мојим другова, ових дивних јунака, са молбом да нас племенита Француска, њезина победничка војска са Марне и Вердена, и добри Француски народ помогне у остварењу тих идеала, за које

ми полазимо да крв нашу пролијемо.

Вечито захвални што и ми Југословени, који полазимо у редове српске војске, наилазимо на земљишту француске оно исто гостољубље и пријем који је пре нашега долазакла нашла јуначка српска војска, молимо вас, г. Генерале, као представника француске војске, да у име наше изразите топлу захвалност великом Француском народу и Председнику г. Поенкаре-у, са покликом: »Живела Француска«.

Испраћени великим симпатијама и манифестацијама Америке, која нам је за време нашег изгнанства из Аустрије била отац и мајка, и њезиног племенитог и великог народа, осећам се особито срећан, да на тлу француске имам част поздравити представника америчке војске пуковника г. Ила, у име свију нас Југословена, у име моје и мојих другова, кличући: Чувај Боже Америку, амерички народ, и председника Вудро-а Вилсона.

Пошто не долазимо као српски војници, него као устаници и добровољци који раме уз раме са витешким српском војском имамо поћи на гроб Аустрије, вас г. Генерале Рашићу, као прослављеног јунака и победника с Цера, а преко вас, као представника српске војске, поздрављамо нашу измучену милу нашу Србију са покликом:

Живео Српски Народ! Живела Српска Војска! Живео Петар, Краљ свију Срба, Хрвата и Словенаца! Живео Престолонаследник Александар!

— Свршиће се —

ПИСМО ИЗ ПАРИЗА

— Бугарски маневри по Европи. — „Помоли Бог чаршију, на обаде стране!“ — (Од нашег дописника)

Париж, октобра 1917.

Увиђајући императивну потребу Немачке, да што пре закључи мир, под што лакшим остваривањем, Бугари почињу осећати хладно око срца, страхујући да их Немачка не остави на цедилу, кад буде почела да збацује баласт, који јој отежава акцију за мир. За то лукави Бугари већ сада траже начина да дођу у додир са силама из противничког табора.

»Асоциатед Прес« саопштава из сигурног извора, да, докле се Виљем и Фердинанд обасипају међусобно најукрашенијим лажима о непоколебљивом и вечитом

пријатељству, докле су се бугарски агенти размишљали по неутралним земљама, тражећи додира на противничкој страни. Колико Бугари полажу на ту нову пропаганду, показује факт, да су само у Швајцарској потрошили у последње време преко 200.000 франака, не успевши ипак да задобију за »бугарску каузу« ни један поштен лист Швајцарске.

Карактеристично је да бугарска мегаломанија, надуваност, подмуклост и грубост почињу бивати одвратни и у земљама њених савезника. А бугарски ци-

низам нема граница.

Један бугарски дипломатски агент, како тврди горе цитирана «Асоцијетед Прес» успео је, да у престоници једне неутралне државе до-стави, преко дипломатских представника, владама савезничких земаља, «специјалне» погледе Бугарске у питању будућег мира. Бугари се упињу свим силама да придобију своје противнике за своје луде претензије на Македонију и Јо-бруду. И карактеристична је и лепо илустрије бугарску лојалност према својим са-

везницима и јавна једног њиховог дипломате који је јавно рекао: да ће Босна и Херцеговина послужити Србији као компензација за изгубљену Македонију. Али на срећу на блесав мамац бугарске дипломатије не да се више нико ухватити, а ми не верујемо да Бугари озбиљно мисле, да ће се ми одрећи права на Македонију, зато што Бугари «пристају», да нам се уступе Босна и Херцеговина! На горњем спрату Баја-Гање није све у реду!
D-ith.

троград и одмах завео ред. Он је дефинитивно учвр-стио владу у Русији и почео

предузимати потребне мере. Са овим је руска криза де-финитивно окончана.

СА РАТНИХ ФРОНТОВА

Са нашег фронта

Српски званичан извештај Солун, 2. новембра
1. новембра слабија ватрена активност.

Франц. коминике

Париж, 2. новембра
Француски су одреди извршили разне превале у немачке линије нарочито југо-источно од Сен-Кан-тена и источно од Сапињела и заробили војника. Јуче је једна француска патро-ла заробила северно од Бери-о-Бак војнике и за-пленила један митраљез. Један француски одред про-дро је у немачке ровове западно од Корнилеа. Обо-рен је немачки аероплан.

Енглески коминике

Лондон, 2. новембра
После артиљеријске при-преме непријатељ је напао наше положаје северно од Пашенделе али је био од-бијен. У ваздушној борби наши су авијатичари обо-рили један немачки аеро-план и три друга примора-ли да се спусте.

Палестина. — *Генерал Алемба јавља да је до 29. октобра избројано 5894 вој-ника од којих је 286 офи-цера. Све су трупе пока-зале изврстан ратнички дух како у маршима тако и у борби.*

Источна Африка. — Ен-глеске трупе код Килве спо-јиле се са онима код Лин-дие. Остатак непријатељ-ских снага повукао се ка Шивети и ка области брда западно од Макоиде. Јавља-ју да има много болница у Шивети. Источније, препо-ловљене непријатељске сна-ге из Махенге, у скораш-њим операцијама покуша-ле су да продру у правцу Сонгеа—Ливале.

Румун. коминике

Јаш, 2. новембра.
Пешачка и артиљеријска борба у области долине Трочуса. На сектору Гро-зети и у области села Курнице руска је артиље-рија тукла непријатељске војнике који су изашли из рова са белим заставама ради братимљења.

Италиј. коминике

Рим, 2. новембра.
Прејуче у јутру, после кратке али јаке артиљери-јске припреме, непријатељ је извршио јак напада на наше положаје између је-зера Ледро и Гарде. Бла-годарећи јаком отпору на-ших трупа напад је одби-јен и непријатељ је се мо-рао повући.

На платоу Азијаго, по-што су обиле четврти нај-јачи напад, трупе коју су окупирали истакнуте поло-жаје код брда Лонгаре, по-вукле су се на отпорну ли-нију. После подне непри-јатељ је пошао са висова јужно од Галио према брду Чиземолу али је био одби-јен. У области Азијаго до долине Сугано наша прет-

ходна оделена водила су јаку борбу са непријате-љем. Између Бренте и Пи-јаве непријатељ је заузео Фронт Тезе, брдо Фоназо—Артем-Фелтр. У току по-себичних борби наше су се трупе успешно браниле.

Дуж Пиаве борба се је повећала. Обе артиљерије развијају велику активност. Непријатељски покушаји да пређу реку између Кве-ра и Феррере код Санта-Дома ди Пиаве и Ингеста-дуре били су спречени. Непријатељ је претрпео те-шке губитке. Води се огор-чена борба код Граве ди

Панадоли и Квезона где се наша против-офанзива наставља. Још се није ус-пело да се непријатељ са свим потисне. Заробљено је 121 војник и запленио неколико митраљеза.

ВАЖНЕ ВЕСТИ

Црих. Војна ситуација у Турској постаје све критичнија. На конференцији која је одржана у Бер-лину, којој су присуствова-ле дијалогичке војне лич-ности, решено је да се по-могне са свима средствима Турска. Немачка ће посла-ти јаке контингенте својих трупа у Палестину како Турци не би закључили сепаратан мир са Спора-думом.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Дворске вести

Његово Височанство Наследник Престола да-вао у подне вратио се с фронта у Солун.

Французи на Српској Слави

Начелник ср. Битољског у Велуштини славио је оно-мад Св. Димитрија. Исто-гда ту се случајно бавио један француски батаљон са музиком.

Када је командант тога батаљона сазнао да српски начелник слави, он му је са свима официрима и му-зиком отишао на честита-ње. Музика је одсвирала прво српску, па француску химну, а затим више мар-шева.

Француски су се офици-ри дуже задржали на слави у пријатном разговору са домаћиним, чиновницима и мештанима, изменивши ви-ше здравица за успех срп-ске и француске војске и ствари за коју се боре.

Помен

Полугодишњи помен бра-ће дају својој премилој сестри Јелени и своме пле-менитом најстаријем брату Радоју П. Радојловићу, бив. начелнику поштанског оде-љења Врх. Команде. 4-ог новембра, у 10 часова, на гробу предоброг Радоја, у Зејтинлику.

Породице Кнез-Милојко-вића, Пешчића и Стојад-новића, даваће своје ни-кад непрежаљеном и врлом члану — поч. Светиславу Кнез-Милојковићу, инжи-њерском пуковнику, који је потопљен од непријате-ља на путу из Француске за Крф 23. септембра о. г., четрдесетог-дневни помен у петак, 3. октобра о. г., у 10 часова пре подне, у овд. цркви Св. Саве.

Моле се познаници и при-јатељи, да изволе прису-ствовати овом тужном по-мену.

Српско Трговачко Друштво

Обавља све банкарске по-слове. Врши размену нов-ца по најповољнијим днев-ним курсевима.

Прима новац на штедњу и чување.

Канцеларија се налази у улици Александра Великог бр. 7, у згради хотела «Кавала», преко пута бив. грч-ке централне поште.

Позивају се

Да се јаве оделеним служ-бе безбедности улица Кра-ља Петра бр. 70, свештени-ци: Илија Борђевић, Ђурђе Поповић, Игњат Поповић, Кузман Анђелковић и Вла-димир Атанацковић.

Да изволе предстати овом Генералном Консулату ра-ди примања карата:

Стеван Веригић има три карте од г-ђе Лепосаве Ве-ригић, бр. 6111.

Радиша Ацић има карте од г-ђе Руже Обућине, бр. 6112.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Париж, 2. Интервју-исан оддописника «Тајм са» г. Венизелос је из-јавио: «Пре него што говорим о будућим до-гађајима морам вам објаснити следеће: Што ми нисмо раније сту-нили у борбу са Буга-рима то је услед тога да спречимо наше уну-трашње непријатеље да кажу да смо ми били узрок уласка Бугара у Македонију. Јавам могу рећи да је народ био увек са мном. Чим сам отишао у Атину нашао сам огромну већину на мојој страни. Покушај војне револуције угу-шен је за четири дана. Ја имам велико пове-рење у грчку војску. Војска провизорне вла-де дала је доказа вели-ке храбрости. Успех приликом позива под заставу класа 1916. и 1917. превазишао је сва-ку наду. Регрути сту-пају у касарне певајући»

Лондон, 2. Вој-ни критичар «Фосише Цајтунга» пише да су енглеске трупе освоји-ле све положаје који доминирају западном Фландријом.

Париж, 2. Приликом дискусије у парламенту предложена су два пре-лаза на дневни ред. Први је предложио Ле-мери у коме се не даје поверење влади, а дру-ги Гардеј у коме се одобравају изјаве вла-

дине. Усвојен је пре-лаз Гардеја са 249 про-тиву 196 гласова.

Рим, 2. — Бисолати со-цијалистички посланик на-именован је за члана рат-ног комитета.

Париж, 2. — Листу «Ак-сион Франсес» одобрено је истраживање благодарећи зау-зимању штампе и послани-ка свију странака.

ПОШТА ИЗ СРБИЈЕ

Нушка М. Ложичковића из Врање, јавља, да је са ћерком здрава. Отац и ујак нису у Врањи. Новац је добила свега једанпут. Нека шаљу сигурним путем. Од-говор директно и на адре-су Боке Тасића Видинска 66. Београд.

Борисава Стефановића, обућар из Врања, тражи жена Дика. Одговор на адре-су: Даринка Јовчић, Ду-шанова 108. Београд.

Браћу Васу и Ристу Јо-вановић из Врања, тражи Јован Васиљевић, кафана Блгарија, Врање.

Дејана Станисављевића, војника 2 ч. 1. бат. 1. п. п. 3. поз. тражи жена Васка Станисављевић, Врања.

Милана Н. Трајковића из Гор. Вртогави, војника 2 ч. 1 бат. 1 п. пука 1 поз. тра-жи отац Јован Трајковић.

Стојана Стојановића, вој-ника 2 ч. 1 б. 1. п. п. тра-жи мајка Марија Стојано-вић -Гор. Вртогаш, Врање.

Драгутина Младеновића, тобицију тражи сестра Вас-ка, Гор. Вртогаш.

Стојадина Трајковића, коморицу 4 ч. 1 б. 1. п. пу-ка тражи отац Анта Трај-ковић, Златокоп - Врање.

Китана Филиповића из Бујановца, тражи отац.

Ружа Милићева, Врања, моли за извештај о своме веренику Милићу Милиће-вићу, пешад. капетану 17 пука.

Душана Антића; подбла-гајника из Врања и њего-вог брата Светозара тражи отац.

Браћу Крстиће, Бранка, Крсту и Раде тражи отац Аритон Крстић Врања.

Лука Светозара Михај-ловића учитеља из Врања, јавља својима, да је са де-цом здрава у Врањи. Новац ниједанпут није добила а ако јој је јављено да јој је послат. Нека јој шаљу преко Црк. Крста у Београду или другим сигурним путем.

СА ОПШТЕЊА

Молим да ми јаве своје адресе: др. Милоје Станко-вић, др. Милорад Поповић доценти београд. универ-зитета и рез. ппоруч. Дра-гомир Ж. Поповић, студент, на број поште 92 Радоми-ру Вељковићу, рез. потпо-ручнику.

Резервни пеш. капетану Душану А. Крстићу број пошта 52, да се одмах јаве са својим адресама: Влади-мир, Милош и Никола Ла-заревић из Стојника (Кра-гујевачког) и Милован А-лексић, ради испоруке од својих из Србије.

Молим да ми се јави пп-оруч. Петар С. Јовановић, студ. географ. и поручник Јован Михајловић, авија-тичар, ппоруч. Сретен То-мић учитељ и медецинар Александар Михајловић или ко што зна о њима на бр. поште 40. Рајку Вељковићу.

Одговорни уредник
Бошко Богдановић

Штампар. «Велика Србија»

ДОГАЂАЈИ У ПЕТРОГРАДУ

Детаљни извештаји

Са уласком Керенског у Петроград, угушењем ма-ксималистичког покрета и коначним учвршћењем Провизорне Владе изгледа да је руска криза дефини-тивно завршена. Дogaђаји последњих дана дали су повода извесним песими-стичким схватањима, која су била, као што се сад види, потпуно неоснована. Керенски је победио и ус-пео је најзад да стави Ру-сију на чврст и солидан пут.

О последњим догађајима у Петрограду стигли су следећи извештаји:

Телеграфски саобраћај између Петрограда и Мо-скве прекинуле су одмах присталице Керенскога.

Комитет Совјета објавио је по том свој долазак на власт прокламацијом се-љацима, у којој излаже своју намеру, да предложи демо-кратски мир, да се одмах приступи подели земље, демократизацији војске као и радничкој контроли про-изводње. Предлаже се про-глас тромесечног примирја. Он ће одмах сазвати Уста-вотворну Скупштину. Вој-ска се позива да помогне рад Совјета. Највећи део војске, странка револуци-онарних социјалиста, као и комитет сељака, који је у-путио другу прокламацију, позивајући народ да не призна владу максималиста, против св. Лењина.

Елементи, противни ма-ксималистима, састали су се у општинској згради и про-

кламовали су комитет На-родног Спасења и органи-зовали су оружану одбрану. После сукоба у Петрограду, овај комитет је наредио у-ништење листова на Неву. Керенски је успео одмах да се склони из Петрогра-да и отишао је у Москву, где је дочекан одушевљено од становништва. Ту је сти-гао и Корнилов и обојица су отишли заједно на фронт где су их трупе дочекале одушевљено.

Пре него што ће поћи на Петроград Керенски је издао прокламацију, у ко-јој вели:

«Браћо! Спољни непри-јатељ успео је да убаци ме-ђу нас једног махитог и опасног агента. Максималисти су данас господари Петрограда, али то неће бити ускоро. Наше трупе, верне демократском идеалу казниће их свирепо.»

Са генералима Корнило-вом и Каледином, Керенски се упутио на Петроград, да би повратио ред. Кад су његове трупе стигле у пред-грађе Гацин, код Петрогра-да, Лењин узнемирен пустио је одмах у слободу, мини-стре Керенскове, које је био ухапсио.

Према поузданим вести-ма из Лондона, као и депешама које је примила руска амбасада у Шток-холму, сукоби између ле-њиниста и Керенскових трупа били су у околини престонице и Керенски је после победе ушао у Пе-